

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

56. kos.

V LJUBLJANI, DNE 29. APRILA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

- ✓ 273. Vojaški kazenski zakonik kraljevine Jugoslavije.
Razne objave iz «Službenih Novin».

Zakoni in kraljevske uredbe.

273.

Mi

Aleksander Prvi,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega
ministra za vojsko in mornarico po zaslišanju
predsednika Našega ministrskega sveta

Vojaški kazenski zakonik kraljevine Jugoslavije.*

Prvi oddelek. Obči del.

Prvo poglavje.

Uvodne odredbe.

§ 1.

One prekršitve vojaških dolžnosti, ki so navedene kot kazniva dejanja v vojaških zakonih, so vojaška kazniva dejanja.

Zaradi vojaških kaznivih dejanj se kaznujejo praviloma samo vojaške osebe. Izjemoma se kaznujejo tudi nevojaške osebe, kolikor to vojaški zakoni izrečno odredajo.

§ 2.

One prekršitve vojaških dolžnosti, ki niso navedene v vojaških zakonih kot vojaška kazniva dejanja, so predmet vojaško-disciplinskega kazno-

vanja po predpisih uredbe o vojaški disciplini* kot vojaški disciplinski prekrški.

V katerih primerih se sme izreči zaradi vojaških kaznivih dejanj namesto kazenske kazni disciplinska kazen, predpisuje ista uredba.

§ 3.

Odredbe občega dela kazenskega zakonika z dne 27. januarja 1929.** veljajo tudi za vojaška kazniva dejanja, kolikor se ne odreja v tem zakonu drugače.

Izmed njih se ne uporabljajo:

1. odredbe IV. poglavja o očuvalnih odredbah: na vojaške obsojence, ki prestajajo kazen zaradi vojaških ali zaradi občih kaznivih dejanj v vojaških zaporih, kolikor se nanašajo te odredbe na oddajanje v prisilno delavnico, na zaščitni nadzor in na izgon;

2. odredbe VI. poglavja o pogojni obsodbi: na vojaške osebe ne v vojaških ne v občih kaznivih dejanjih;

3. odredbe X. poglavja o odobritvi, predlogu in zasebni tožbi: na vojaška kazniva dejanja; in

4. odredbe XI. poglavja o povračilu pravic in izbrisu obsodbe: glede kazni na izgubo vojaške časti.

§ 4.

Vojaške osebe se kaznujejo zaradi kaznivih dejanj, ki niso navedena v vojaških zakonih, po kazenskem zakoniku in drugih nevojaških zakonih.

Odredbe v posebnem delu kazenskega zakonika o poedinih kaznivih dejanjih veljajo tudi za tem ustrezna vojaška kazniva dejanja, kolikor imajo osnovno oznamenilo teh dejanj, če ni to dano

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 24. februarja 1930., št. 43/XV.

* Uradni list z dne 1. februarja 1924., št. 45/8.

** Uradni list z dne 18. julija 1929., št. 310/74.

v vojaškem zakonu ali kolikor vojaški zakon opozarja nanje.

§ 5.

Kazni, določene v zakonu za obča in za vojaška kazniva dejanja, ne izključujejo uporabe disciplinskih kazni zoper vojaške osebe, kolikor obseza storjeno dejanje tudi prekršitev vojaških disciplinskih predpisov in kolikor zahtevajo to uporabo po presoji starihšine, ki je pristojen, izročati krivce sodišču, koristi vojaške službe in discipline.

§ 6.

Glede vojaških kaznivih dejanj se smatrajo po tem zakonu:

1. za «vojaške osebe» vsi oni, ki so ob času storjenega dejanja:

a) aktivni častniki, podčastniki, kaplarji ali redovi stalnega kadra narodne vojaške sile kraljevine Jugoslavije;

b) ali služijo drugače stalno ali začasno pri ustanovah narodne vojaške sile;

c) ali so v kakršnemkoli svojstvu, stalno ali začasno, pri ustanovah narodne vojaške sile ali pripadajo tem ustanovam ali pa pripadajo nevojaškim ustanovam, postavljenim pod vojaško upravo in pod vojaške zakone;

č) ali so rezervni ali upokojeni častniki, rezervni vojaški uradniki, rezervni podčastniki ali kaplarji ali obvezniki operativne ali rezervne narodne vojaške sile, pa so poklicani v vojaško službo ali so na vojaški dolžnosti ali so v vojaški obleki ali pridejo v službeno razmerje z nadrejenim vojaškim oblastvom ali se smatrajo na vojaški dolžnosti, dasi niso;

d) ali se uporabljajo, dasi niso obvezniki narodne vojaške sile, na vojaške dolžnosti ali so postavljeni pod vojaško upravo in pod vojaške zakone po posebnih predpisih o tem;

2. «nevojaške osebe» so vsi oni, ki niso navedeni v točki 1., najsi so državljani kraljevine Jugoslavije ali inozemci;

3. «vojska» pomeni narodno vojaško silo kraljevine Jugoslavije vobče ali vsak njen poedini del;

4. za «ukazne vojaške osebe» se smatrajo oni, ki so postavljeni pri narodni vojaški sili s kraljevim ukazom, kakor tudi stalno, začasno, pogodbeno in honorarno civilno osebje pri narodni vojaški sili, ki spada po zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih med uradnike; nadalje honorarni in rezervni vojaški duhovniki in civilni državni uradniki, razporejeni na službe pri narodni vojaški sili namesto rezervnih vojaških častnikov in rezervnih vojaških uradnikov;

5. «neukazne vojaške osebe» so vse vojaške osebe, ki niso navedene v točki 4.;

6. med «kaplarje» se štejejo tudi mornarji I. razreda;

7. med «redove» se štejejo tudi mornarji II. razreda;

8. za «vojake» se smatrajo kaplarji, redovi in mornarji I. in II. razreda.

§ 7.

Nevojaške osebe se kaznujejo po odredbah tega zakona v nastopnih primerih:

1. civilne osebe zaradi dejanj iz §§ 36., 42., 43., 44., 46., 47., 51., 52., 53., 54., 58., 66., 76., 91., 92., 93., 94., 162., 163., 164. in 165. tega zakona, kolikor niso določena ta dejanja v drugih zakonih kot težja dejanja; zaradi teh dejanj se kaznujejo državljani kraljevine Jugoslavije tudi, če jih store v inozemstvu;

2. vojni ujetniki zaradi dejanj, ki jih store kot taki; vendar pa se ne smejo obsojati na izgubo čina in vojaške časti;

3. prebivalci osvojenih sovražnikovih krajin zaradi dejanj, ki se označijo z naredbo vrhovnega komandanta.

§ 8.

Vojaške osebe se kaznujejo po tem zakonu tudi zaradi kaznivih dejanj, ki jih store izven kraljevine Jugoslavije.

V tem primeru ne veljajo odredbe § 8. kazenskega zakonika; vendar pa se všteje kazen, prestana zaradi istega dejanja v inozemstvu, v kazeno na katero je storilec obsojen.

Vojaška kazniva dejanja, storjena na vojni ladji ali na vojaškem zrakoplovu kraljevine Jugoslavije, se smatrajo, če je ladja ali zrakoplov izven njenih državnih mej, za storjena na njenem državnem ozemlju.

§ 9.

Vojaška kazniva dejanja, storjena v pripravljenem stanju, se smatrajo za storjena v mobilnem stanju.

Vojaška kazniva dejanja, storjena ob uduševanju upora, se smatrajo za storjena na bojišču.

Vojaška kazniva dejanja se smatrajo za storjena na bojišču, če utegnejo s svojo izvršitvijo v vojnem stanju škodljivo vplivati na občo ali delno bojno situacijo ali na duha in moralo vojakov ali vobče na red in stanje na bojišču, najsi niso storjena na bojišču samem.

Drugo poglavje.

Vojaško kaznivo dejanje in poskus.

§ 10.

Vojaška kazniva dejanja so vojaška zločinstva ali vojaški prestopki.

Vojaško zločinstvo je ono dejanje, za katero je predpisal vojaški zakon smrtno kazen, robijo ali zatočenje.

Vojaški prestopek je ono dejanje, za katero je predpisal vojaški zakon strogi zapor ali zapor.

§ 11.

Dejanje, o katerem ni odrejeno v vojaškem zakoniku kaj drugega, se kaznuje, bodisi da se je storilo naklepoma, bodisi iz malomarnosti, razen če že njega narava izključuje malomarnost.

Zaradi naključnih prekršitev vojaških dolžnosti storilca ni kaznovati, če ni kar nič kriv, da se je primer dogodil; drugače pa se kaznuje kot malomaren storilec.

§ 12.

Poskus se kaznuje pri vseh naklepnih vojaških kaznivih dejanjih.

Pri vojaških kaznivih dejanjih, kjer proglašajo zakon poskušeno izvršitveno delo za izvršeno dejanje, se kaznuje delo, pripravljano neposredno pred njim, kot poskus, če ni izločeno z zakonom v posebno dejanje.

Če storilec prostovoljno opusti izvršitev dejanja, preden je nastopila kakršnakoli škoda, kakor tudi če jo prostovoljno odvrne, omili sodišče storilcu kazen po svobodni oceni, v posebno lahkih primerih pa ga sme tudi oprostiti kazni.

§ 13.

Kaznivo dejanje ni:

1. če uporabi vojska ob uporabi ali neredu, ker ni drugih sredstev za pomiritev, orožje ter pri tem koga usmrti ali poškoduje;

2. če nadrejenec med bojem ali umikom pred sovražnikom ali tik pred bližnjim bojem ubije ali poškoduje podrejenca, ki se mu protivi ali beži ali daje povod drugim za pobeg ali meče od sebe ali kvari orožje ali strelivo ali vobče širi med vojaki strah ali nered pri trupi;

3. če stražnik, straža ali patrola, izvrševaje službo, ubije ali rani napadalca;

4. če stražnik, izvrševaje službo, ubije ali rani koga, ki na njegov tretji poziv z opominom, da bo uporabil orožje, ne obstoji ali ne izpolni njegovega povelja;

5. če oni, ki naj komu vzame prostost, pa je z zakonom, službenim predpisom ali pristojno naredbo upravičen, uporabiti orožje, ubije ali rani onega, ki se mu upre, ako ne more obladati odpora z drugimi sredstvi;

6. če stražnik ali spremljevalec ubije ali poškoduje ujetnika, obsojenca ali priprto osebo, ki ga napade, beži ali se mu protivi, pa ni drugega načina, da bi ga prisilil do poslušnosti;

7. če je bil storilec z vojaškimi predpisi ali pristojno naredbo upravičen, izvršiti dejanje.

Tretje poglavje.

Storilci vojaških kaznivih dejanj.

§ 14.

Nasnovatelji in pomagači se kaznujejo tudi pri vojaških kaznivih dejanjih po odredbah § 34. kazenskega zakonika.

Če pa je nasnovatelj, pomagač ali sostorilec dejanja nadrejen storilcu dejanja ali je ta nadrejen njim ali so oni nadrejeni drug drugemu, se sme kazen takemu nadrejenцу podvojiti tako v vojaških kakor tudi v običnih kaznivih dejanjih.

§ 15.

Če se je storilo kaznivo dejanje z izvršitvijo službenega povelja, se kaznuje poleg nadrejenca, ki je izdal povelje, tudi podrejenec, ki ga je izvršil, samo takrat, kadar spada storjeno dejanje med zločinstva veleizdaje ali izdaje države ali je očitno zločinstvo ali je izvršil podrejenec povelje, ki ga po pravilih službe ne bi bil smel izvršiti.

Vendar pa sme v teh poslednjih dveh primerih sodišče podrejenцу omiliti kazen po svobodni oceni ter ga tudi povsem oprostiti kazni.

§ 16.

Sodišče sme storilca oprostiti kazni, če spozna, da je storil vojaško kaznivo dejanje v prepričanju, da to zahteva ali nalaga službena ali vojna potreba, ali v takih okoliščinah in iz takih nagibov, ki ga morejo opravičiti v moralnem pogledu.

§ 17.

Pri vojaških kaznivih dejanjih omili sodišče storilcu kazen po svobodni oceni, v posebno lahkih primerih pa ga sme tudi oprostiti kazni:

1. če rekrut, ki ne pozna vojaških dolžnosti, prvič prekrši kakšno izmed njih;

2. če prekrši storilec dolžnost, ker je nepravilno obremenjen s to dolžnostjo ali vobče z vojaško službo;

3. če je bil storilec pozvan na vojaško službo ali uporabljen ali pridržan na njej zoper zakon ali vojaške predpise.

§ 18.

Mlajši maloletniki pri vojski se kaznujejo zaradi storjenih prestopkov disciplinski, zaradi zločinov pa z zaporom do petih let. Če stori tak maloletnik potem kakšno kaznivo dejanje, se kaznuje kot starejši maloletnik.

Postopanja, predpisanega v §§ 26. do 29. kazenskega zakonika, ni uporabljati zoper vojaške mlajše maloletnike.

Če ne stori mlajši maloletnik, obsojen zaradi zločinstva, po prestani ali odpuščeni kazni do polnoletnosti nobenega kaznivega dejanja, ga je smatrati za neobsojenega.

§ 19.

Zaradi vojaških kaznivih dejanj, storjenih v pijanosti, se kaznujejo storilci, ne glede na to stanje, če so se prostovoljno spravili v tako stanje.

Prav tako se kaznujejo zaradi dejanj iz kazenskega zakonika, če so se opili na službi.

§ 20.

Zaradi kaznivih dejanj, določenih v kazenskem zakoniku, ki se store naklepoma v mobilnem ali vojnem stanju zoper telo, moralo ali imovino, se smejo kaznovati vojaške osebe tudi brez zasebne tožbe ali predloga, če je to potrebno, da se vzdržuje red in disciplina pri vojski, razen če se je poškodovanec ali oškodovanec pred oblastvom izjavil zoper to.

Četrto poglavje.

Kazni.

§ 21.

Zaradi vojaških kaznivih dejanj se izrekajo te-le kazni: smrtna kazen, robija, zatočenje, strogi zapor in zapor kot glavne kazni; denarna kazen, izguba čina, izguba službe, izguba vojaške časti in izguba častnih pravic pa kot stranske kazni.

§ 22.

Smrtna kazen se izvršuje: nad častniki, podčastniki, kaplarji in redovi s streljanjem iz pušk, nad ostalimi obsojenci pa z obešanjem.

Streljanje se vrši po predpisih pravil službe.

Obešanje izvršujejo civilna oblastva tudi nad vojaškimi obsojenci.

§ 23.

Na robijo se obsojajo častniki in ukazne vojaške osebe samo, če se je storilo dejanje iz brezčastnih nagibov ali kaže storilčev hudobni značaj ali če je za dejanje ta vrsta kazni zanje izrečno določena v zakonu.

V vseh ostalih primerih se obsojajo namesto na robijo na zatočenje tako zaradi vojaških kakor tudi zaradi običih zločinstev.

Robijo prestajajo vojaške osebe v civilnih kazenskih zavodih.

§ 24.

Na zatočenje se obsojajo vojaške osebe zaradi dejanj, za katera je predpisana v zakonu ta vrsta kazni.

Zatočenje prestajajo vojaške osebe v civilnih kazenskih zavodih.

§ 25.

Na strogi zapor se obsojajo častniki in ukazne vojaške osebe samo, če se je storilo dejanje iz brezčastnih nagibov ali kaže storilčev hudobni značaj ali če je za dejanje ta vrsta kazni zanje izrečno določena v zakonu.

V vseh ostalih primerih se obsojajo namesto na strogi zapor na zapor tako zaradi vojaških kakor tudi zaradi običih prestopkov, toda s stranskimi kaznimi, na katere bi bili obsojeni poleg kazni strogega zavora.

Strogi zapor prestajajo obsojenci: do enega meseca pri svojih komandah v celici; do enega leta v divizijskih sodnih zaporih, in sicer polovico kazni v celici in ostanek v skupnem zaporu; preko enega leta pa v civilnih kazenskih zavodih.

Oni, ki so obsojeni na kolikršenkoli kazen strogega zavora, toda z izgubo čina, službe ali vojaške časti ali častnih pravic, kakor tudi oni, ki ne spadajo k vojski, prestajajo kazen pri civilnih oblastvih.

Za častnike in ukazne vojaške osebe ne sme biti celičnega zavora pri vojaških oblastvih.

§ 26.

Zapor prestajajo vojaške osebe: do enega meseca pri svojih komandah, in sicer polovico kazni

v celici; do enega leta v divizijskih sodnih zaporih, in sicer tretjino kazni v celici in ostanek v skupnem zaporu; preko enega leta pa v civilnih kazenskih zavodih.

Odredbe četrtega in petega odstavka § 25. veljajo tudi za kazen zavora.

§ 27.

Kjer dopušča zakon izbor med denarno kaznijo in kaznijo na prostosti, je obsojati vojaške osebe na kazen na prostosti.

§ 28.

Pri vsaki obsodbi na strogi zapor najmanj šestih mesecev ali na zapor najmanj enega leta obsodi sodišče častnike in podčastnike tudi na izgubo čina za vselej, ostale ukazne in neukazne vojaške osebe pa na izgubo državne službe za vselej.

Te kazni sme izreči sodišče tudi pri krajšem strogem zaporu in zaporu, če je pokazal obsojenec s storjenim dejanjem, da je nevreden čina ali službe pri vojski.

Nevojaške osebe se obsojajo na izgubo službe po predpisih kazenskega zakonika.

§ 29.

Pri vsaki obsodbi na izgubo častnih pravic se obsodijo častniki in podčastniki tudi na izgubo vojaške časti.

Kdor je obsojen na to kazen, izgubi za vselej pravico do službe pri vojski in vse pravice, pridobljene z njo, čim in vojaška odlikovanja ter jih ne more več dobiti nazaj in tudi ne iznova dobiti.

Izguba vojaške časti se izvršuje nad obsojenci po predpisih pravil službe; po prestani glavni kazni se razporejajo obsojenci ob času mobilnega in vojnega stanja v oddelke za dela v zaledju; poleg tega morajo plačevati vojnico.

Maloletniki se obsojajo namesto na izgubo vojaške časti in častnih pravic na izgubo čina ali službe, če ju imajo. V tem primeru se obsojajo na izgubo čina tudi kaplarji.

Peto poglavje.

Odmerjanje kazni.

§ 30.

Če je odrejena v zakonu za vojaško kaznivo dejanje izrečno najmanjša mera kazni, sme izreči sodišče vojaški osebi v posebno lahkih primerih, ako spozna, da po zakonu ne sme omiliti kazni po svobodni oceni in tudi storilca ne oprostiti kazni, namesto robije strogi zapor in namesto zatočenja zapor; vendar pa ne sme biti tako omiljena kazen krajša od šestih mesecev.

§ 31.

Če sta storili vojaško kaznivo dejanje dogovorno dve osebi ali ga je storilo dogovorno več oseb,

se sme storilec kazni podvojiti, ako ni predpisana za takó storjeno delo že v zakonu strožja kazni.

§ 32.

V posebno težkih primerih, če je zaslužil storilec zbog dveh ali več vojaških zločinov dve ali več kazni dvajsetih let robije ali zatočenja ali poleg ene take kazni dve ali več kazni preko desetih let robije ali zatočenja, ga sme obsoditi sodišče na dosmrtno robijo.

§ 33.

V posebnem povratku in v posebno težkih primerih se sme izreči vojaškemu storilcu zaradi vojaškega prestopka namesto predpisane kazni zapora strogi zapor, namesto strogega zavora pa zatočenje do petih let.

§ 34.

Za dejanje, za katero ni odrejena v zakonu najmanjša ali največja mera kazni, se mora vzeti kot taka najmanjša ali največja zakonita mera vrste kazni, določene za to dejanje.

Največja zakonita mera se ne sme prestopiti pri nobeni vrsti časnih kazni, pa tudi ne v primerih, kjer določa zakon podvojitev kazni.

Sesto poglavje.

Zastaranje.

§ 35.

Zastaranje pravice do pregona in do izvršitve kazni zaradi vojaških kaznivih dejanj ne teče v času, dokler je storilec izven dosežaja naših oblastev ali se ne more izslediti ali je duševno obolel, kakor tudi ne ob času mobilnega in vojnega stanja.

Drugi oddelek. Posebni del.

Sedmo poglavje.

Kazniva dejanja zoper vojsko.

§ 36.

S smrtjo ali z dosmrtno robijo se kaznuje, kdor v vojnem stanju:

1. sovražniku izda odziv, geslo ali druge znake za razpoznavanje ali vohče tajnost straže;
2. sovražniku priobči znake za tajno korespondenco ali sporazumevanje;
3. prenaša zastrašujoče glasove;
4. razširja sovražnikove pozive ali razglase z namero, da bi sovražniku v čemerkoli pomagal;
5. sovražniku posluži kot kažipot pri njegovih pokretnih ali zavede našo ali zavezniško vojsko na stranska pota z namero, da bi pomagal sovražniku;
6. z namero, da bi koristil sovražniku, obvešča osebe zavezniške vojske ustno ali pisмено o dejanjih, ki se tičejo vojevanja, ali posreduje zaradi tega;

7. daje vojaške ali druge signale ali znake, ki utegnejo pripomoči, da se vojska vznemiri ali osnuje na pobeg ali da se prepreči zbiranje naše ali zavezniške vojske;

8. namerno zastrupi vodnjake, kladeze, studence, potoke in temu podobno, iz katerih se zalaga vojska z vodo, ali stori vodo ali živila za vojsko neporabna;

9. namerno kvari ali dela za neporabne telegrafe, telefone in vohče prometna ali prevozna sredstva;

10. namerno izpusti vojne ujetnike ali jim pomaga pobegniti.

§ 37.

S smrtjo ali z dosmrtno robijo se kaznuje:

1. komandant utrjenega kraja, če ga izroči sovražniku, pa ni izčrpal vsega, kar mu je bilo na razpolago za življenje ali za obrambo;

2. komandant ali komandir, ki ne stori vsega, kar mu nalagata dolžnost in čast, ampak se na odprtem bojišču vda sovražniku s svojo trupo ali stori to sam pred trupo, tako da ta spričo tega polbži orožje;

3. komandant ali komandir, ki ne uporabi vsega, kar je imel ali mogel imeti na razpolagi, da bi vzdržal odrejeni položaj, ampak ga zapusti ali preda sovražniku;

4. komandant ali komandir, ki ne preda v vojnem stanju komande vkljub prejeti zapovedi odrejenemu namestniku, ampak jo obdrži brez odobritve še nadalje.

Če so dejanja iz točk 2., 3. in 4. manjše važnosti, se kaznuje storilec z zatočenjem najmanj petih let.

§ 38.

Kdor ne izpolni na bojišču pravočasno svoje dolžnosti, tako da se s tem sovražniku omogoči ali olajša uspeh ali da se provzroči naši ali zavezniški vojski nevarnost ali škoda, se kaznuje z zatočenjem, v važnih primerih pa z dosmrtno robijo ali s smrtjo.

§ 39.

Komandant, iz čigar malomarnosti nastopi ob zavarovanju na vojnem pohodu ali ob počivanju znatna škoda ali nastopijo zle posledice za vojsko, se kaznuje z zatočenjem najmanj desetih let; po njih velikosti in nevarnosti pa se sme kaznovati z dosmrtno robijo ali s smrtjo.

V primerih manjše važnosti se kaznuje storilec z zaporom najmanj dveh let.

§ 40.

Komandant, ki ve, da se sosednja trupa bori, in ji brez posebne zapovedi ne pomaga, dasi mu ni odrejeno, da ne sme delovati, pa bi ji mogel pomagati brez resne nevarnosti za svoj položaj ali za svojo nalogo, se kaznuje z zatočenjem.

V primerih manjše važnosti se kaznuje z zaporom najmanj enega leta.

§ 41.

Starejšina, ki započne sovražnosti pred napovedjo vojne brez prejete naredbe in brez dejanske potrebe, se kaznuje z robijo.

Prav tako se kaznuje tudi starejšina, ki nadaljuje sovražnosti, ko je že prejel službeno obvestilo o sklenjenem premirju ali miru ali naredbo za ustavitev sovražnosti.

§ 42.

Vojaška oseba, ki preda ali priobči nepozvani osebi vojaško tajnost ali strogo zaupen vojaški dokument, načrt, predpis, navodilo ali naredbo, ki se tičejo državne obrambe ali zunanje varnosti države, bodisi da so ji službeno poverjeni, bodisi da je prišla do njih drugače, se kaznuje z dosmrtno robijo, po važnosti tajnosti ali dokumenta in velikosti nevarnosti, ki utegne nastopiti za državo, pa s smrtjo. Če gre za malomarnost, se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega leta.

Če se je storila taka predaja ali priobčitev tujemu oblastvu ali osebi, o kateri je storilec vedel ali mogel domnevati, da je njegova zaupnica ali posrednica, je izreči v vsakem primeru smrtno kazen, ob malomarnosti pa robijo najmanj treh let.

Kdor omogoči kot organ državnega ali samoupravnega oblastva z malomarnostjo ali nepredpisnim čuvanjem poverjenih tajnosti in dokumentov iz prvega odstavka tega paragrafa, da se kateri izmed njih izgubi ali da zve neznanca oseba za njih vsebino, se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega leta.

Po drugem odstavku tega paragrafa se kaznuje tudi vsakdo, ki zve za tajnost ali listine, označene v prvem odstavku, ali jih pribavlja, da bi jih predal ali priobčil tujemu oblastvu ali njegovemu zaupniku.

§ 43.

Kdor ne izvrši kot organ državnega ali samoupravnega oblastva točno in pravočasno naredbe vojaškega oblastva, ki se nanaša na pripravo ali izvršitev mobilizacije, se kaznuje z robijo najmanj petih let.

Kdor ne izvrši vsake druge naredbe vojaškega oblastva, se kaznuje v mobilnem stanju s strogim zaporom, v vojnem stanju pa z robijo.

§ 44.

Kdor se ne odzove ali se protivi izvršitvi popisa moštva, živine, voz, materiala, zgradb, tvornic, rudnikov, podjetij i. dr., odrejenega za vojaške potrebe, ali odrejene obče ali delne, poskusne ali dejanske industrijske, ekonomske ali druge mobilizacije; nadalje oni, ki poda pri tem lažne ali nepopolne izjave ali podatke ali sicer kaj prikrije ali vobče ovira izvršitev, se kaznuje s strogim zaporom od dveh do petih let in v denarju od 10.000 do 100.000 dinarjev.

Prav tako se kaznuje, kdor stori v pripravljenem, mobilnem ali vojnem stanju kaj zoper od-

redbo ali prepoved, ki je bila pristojno ukrenjena zaradi državne obrambe in vojevanja.

§ 45.

Kdor neče opravljati vojaške dolžnosti, sklicevaje se na svojo versko, politično ali drugo pričanje, se kaznuje: v rednem stanju z robijo najmanj petih let, v mobilnem stanju z robijo najmanj desetih let, v vojnem stanju z dosmrtno robijo, na bojišču pa s smrtjo.

§ 46.

Kdor pozivlje ali nagovarja enega ali več podčastnikov ali vojakov na neposlušnost, nepokornost ali upor ali nagovarja ali nasnavlja enega ali več rekrutov ali obveznikov, naj se ne odzovejo pozivu vojaškega oblastva, se kaznuje: v rednem stanju s strogim zaporom najmanj šestih mesecev, v mobilnem stanju z robijo, v vojnem stanju z dosmrtno robijo, na bojišču pa s smrtjo.

§ 47.

Kdor prireja neupravičeno in nepristojno shode vojaških oseb za kritiziranje vojaških ali političnih dejanj ali ustanov ali jih kritizira na takih shodih ali zbira podpise vojaških oseb za tako kritiziranje, se kaznuje z zaporom najmanj šestih mesecev; udeleženci in podpisniki pa se kaznujejo z zaporom, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

§ 48.

Vojaška oseba, ki se izraža sovražno zoper državo in njeno edinstvo ali zoper poedina narodna plemena ali njih vero ali zoper vojsko, njene vrhovnega poveljnika, zoper pozive ali ureditve ali zoper vojaško zastavo ali prisego; ali ki zastopa, odobruje, hvali ali brani pred drugimi ideje, pojave, pokrete, dejanja ali poskuse ali predstavnike takih idej, pokretov in dejanj, ki merijo zoper obstoječi politični ali socialni red ali obči red in mir v državi ali zoper vojsko, se kaznuje s strogim zaporom od enega do petih let, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

§ 49.

Častnik, podčastnik ali vojak, ki dá kot vojni ujetnik ali interniran pri sovražniku temu, da bi bil osvobojen, častno besedo, da se ne bo boril zoper njega ali zoper njegove zaveznike, se kaznuje z zatočenjem.

Prav tako se kaznuje oni, ki kot vojni ujetnik ali interniran pri sovražniku od tam pobegne ali dobi svobodo, pa se neopravičeno ne javi o pravem času našim vojaškim oblastvom.

§ 50.

Vojni ujetnik, ki prelomi častno besedo, dano zaradi osvoboditve, da se ne bo boril zoper kraljevino Jugoslavijo in njene zaveznike, pa se iznova zaloti kot borec, se kaznuje s smrtjo.

Osmo poglavje.

Izbegovanje vojaški službi.

§ 51.

Kdor izbegne naboru v letu, ko mu je zavezan, ali, če je potrjen, vstopu v stalni kader ob odrejenem času, pa tega ne opraviči s tehtnim vzrokom, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom do enega leta, v mobilnem stanju s strogim zaporom, v vojnem stanju pa z robijo do desetih let.

Če se je zaradi tega tudi skrival oblastvom ali je izpremembo prebivališča tajil svojemu občinskemu in pristojnemu vojaškemu oblastvu, češ, da ne bi mu bilo moči priobčiti naredbe ali poziva vojaškega oblastva ali ga izslediti in poslati v komando, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom do dveh let, v mobilnem in vojnem stanju pa z robijo.

Vendar pa sme sodišče onemu, ki bi bil naknadno oproščen službe v kadru ali ki bi mu bila ta služba odložena, kazen omiliti po svobodni oceni ali ga tudi oprostiti kazni.

§ 52.

Starejšine iz rezerve in obvezniki, ki ne pridejo v rednem stanju pravočasno ali sploh ne na vežbanje ali na poziv vojaškega oblastva ter izostanka pravočasno ne opravičijo, se kaznujejo z zaporom do treh mesecev in v denarju od 500 do 3000 dinarjev.

Če se tudi oblastvu skrivajo ali če taje izpremembo prebivališča svojemu občinskemu in pristojnemu vojaškemu oblastvu, češ, da ne bi jim bilo moči priobčiti naredbe ali poziva vojaškega oblastva ali jih izslediti in poslati v komando, se kaznujejo, poleg gorenje denarne kazni, z zaporom do enega leta.

Z istimi kaznimi se kaznujejo tudi oni, ki bi storileu v prednjih dejanjih kakorkoli pomagali ali ga podpirali, da ga oblastvo ne izsledi.

§ 53.

Starejšine iz rezerve in obvezniki kakor tudi vsi oni, ki morajo biti na vojaški dolžnosti, se kaznujejo z robijo najmanj petih let, če ne pridejo izza naredbe za mobilizacijo ali, če se pozovejo ob času mobilnega stanja, na službo v odrejenem roku ter izostanka pravočasno ne opravičijo.

Oni, ki niso na dan, ko se napove vojna, na vojaški dolžnosti ali ne pridejo v odrejenem roku na službo med vojnim stanjem po pozivu ali ob času rednega stanja po sklicu, odrejenem za udušitev upora ali nereda, se kaznujejo z robijo najmanj desetih let.

Z istima kaznima se kaznujejo tudi oni, ki bi storileu v prednjih dejanjih kakorkoli pomagali ali ga podpirali, da ga oblastvo ne izsledi.

§ 54.

Če je bilo v primerih §§ 51., 52. in 53. neodzivanje naredbi, pozivu ali dolžnosti posledica po-

sebnega nasnavljanja, dogovora ali pokreta širših razmer, tako da se ne bi javila ali prišla iz dotičnega bataljonskega sreza v komando najmanj tretjina rekrutov ali obveznikov operativne ali rezervne vojske posebe ali obeh kategorij skupaj, se kaznujejo nasnovatelji, nagovarjalci in kolvodje: v rednem stanju z robijo od petih do petnajstih let, v mobilnem in vojnem stanju s smrtjo; ostali storilci v rednem stanju s strogim zaporom, v mobilnem in vojnem stanju pa z dosmrtno robijo.

§ 55.

Kdor se sam okrne ali kakorkoli stalno ali začasno onesposobi za vojaško službo ali dopusti, da ga onesposobi kdo drugi, češ, da bi kot potrjen ne odslužil odrejenega službenega roka pri vojski, ta kakor tudi oni, ki ga je onesposobil, najsi z njegovo odobritvijo ali ne, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom najmanj dveh let, v mobilnem stanju z robijo, v vojnem stanju pa z robijo najmanj desetih let.

Če se poškodovancu s tem ni zmanjšala sposobnost, se kaznuje storilec: v rednem stanju z zaporom do dveh let, v mobilnem stanju s strogim zaporom najmanj treh mesecev, v vojnem stanju pa s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 56.

Kdor ob času svoje službe pri vojski samega sebe kakorkoli namenoma stalno ali začasno onesposobi za vojaško službo ali dopusti, da ga onesposobi kdo drugi, ta kakor tudi oni, ki ga je onesposobil, najsi z njegovo odobritvijo ali ne, se kaznuje: v rednem stanju z robijo do petih let, v mobilnem in vojnem stanju z robijo najmanj desetih let, na bojišču pa s smrtjo.

Če se poškodovancu s tem ni zmanjšala sposobnost, se kaznuje storilec: v rednem stanju s strogim zaporom do dveh let, v mobilnem in vojnem stanju s strogim zaporom najmanj enega leta, na bojišču pa z robijo najmanj petih let.

§ 57.

Kdor uporabi lažna sredstva ali preslepitev, da bi se stalno ali začasno oprostil izvrševanja vojaške obveznosti ali opravljanja vojaške službe, se kaznuje v rednem stanju z zaporom, v mobilnem in vojnem stanju s strogim zaporom, na bojišču pa z robijo od petih do desetih let.

§ 58.

Kdor se podtakne kot nesposoben za vojsko za drugega, bodisi na naboru, bodisi da služi pri vojski, z namero, da bi bil pravi obveznik oproščen, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom do dveh let, v mobilnem in vojnem stanju pa z robijo do petih let.

Če se kdo, ki je sposoben za vojsko, podtakne za drugega, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

Pravi obveznik se kaznuje v prvem primeru s podvojeno kaznijo, v drugem primeru pa s strogim zaporom do enega leta, če se je storila podteknitev z njegovo vednostjo.

Deveto poglavje.

Samovoljne oddaljitve in pobegi od vojske.

§ 59.

Podčastnik, kaplar ali redov, ki se samovoljno oddalji od svoje trupe ali službe ali iz vojaškega pripora ali zopora ali ki s poteklega ali njemu prekinjenega odsotstva ali vobče dovoljenega bivanja izven komande neopravičeno ne pride na dolžnost v rednem stanju od dveh do sedmih dni, v mobilnem in vojnem stanju pa v kolikršnemkoli času do treh dni, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom do šestih mesecev, v mobilnem in vojnem stanju pa s strogim zaporom najmanj enega leta.

Če se je storilo to v vojnem stanju zato, da bi storilec izbežnil bližnjemu boju, se kaznuje zaradi pobega z bojišča.

Storilec, ki se prostovoljno vrne v komando ali se prijavi oblasti v rednem stanju v sedmih dneh, v mobilnem in vojnem stanju pa v treh dneh ter ni izbežnil boju, se kaznuje s polovico one kazni, ki bi jo zaslužil, ko bi bil prijet.

§ 60.

Častnik, ki v rednem stanju za dva dni samovoljno zapusti službo ali vojaški pripor ali zapor, se kaznuje z zaporom do dveh let; če pa je storil to tudi za krajši čas, da bi prestopil v tujo državo, se kaznuje z zaporom najmanj šestih mesecev.

Če je storil dejanje po podani, toda še ne sprejeti ostavki na službo ali pred razrešitvijo od dolžnosti po sprejeti ostavki, se kaznuje s polovico one kazni, na katero bi bil sicer obsojen.

§ 61.

Častnik, ki se v mobilnem ali vojnem stanju samovoljno oddalji od svoje trupe ali službe za štiri in dvajset ur, se kaznuje v mobilnem stanju z robijo, v vojnem stanju pa z robijo najmanj petih let.

Če je storil to tudi za najkrajši čas, da bi izbežnil bližnjemu boju, ali je na bojišču samovoljno ali z lažnim izgovorom zapustil svoje mesto, se kaznuje s smrtjo.

Zaradi samovoljne oddaljitve v vojnem stanju za prestop k sovražniku ali za vdajo sovražniku se mora kaznovati častnik v vsakem primeru s smrtjo.

§ 62.

Častnika, ki se s poteklega ali njemu prekinjenega odsotstva ali vobče dovoljenega bivanja izven komande neopravičeno ne vrne na dolžnost v rednem stanju v dveh dneh, v mobilnem in vojnem stanju pa v štiri in dvajsetih urah, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom do enega leta, v mobil-

nem stanju z zatočenjem, v vojnem stanju pa z zatočenjem najmanj petih let.

§ 63.

Častnika, ki preide v rednem stanju, ko biva z dovolitvijo izven komande, v tujo državo brez dovolitve pristojnega starejšine, se kaznuje z zaporom najmanj treh mesecev.

Zaradi samovoljnega prehoda v tujo državo v mobilnem stanju se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev, v vojnem stanju pa z zatočenjem, če ne prehaja to v težje dejanje.

§ 64.

Podčastnik, kaplar ali redov, ki se samovoljno oddalji od svoje trupe ali službe ali iz vojaškega pripora ali zopora ali ne pride na dolžnost s poteklega ali njemu prekinjenega odsotstva ali vobče dovoljenega bivanja izven komande v rednem stanju preko sedmih, v mobilnem ali vojnem stanju pa preko treh dni, se kaznuje kot vojaški begunec:

1. v rednem stanju zaradi prvega pobega z zaporom do dveh let; zaradi drugega pobega z zaporom najmanj dveh let; zaradi tretjega pobega z robijo najmanj petih let;

2. v mobilnem ali v vojnem stanju zaradi prvega pobega z robijo od petih do desetih let, zaradi drugega pobega s smrtjo.

Zaradi pobega v inozemstvo se kaznuje storilec z največjo mero določenih časnih kazni ali s smrtno kaznijo.

Če se begunec prostovoljno vrne s pobega v komando ali se prijavi oblasti v rednem stanju v treh mesecih, v mobilnem stanju pa v petnajstih dneh, se kaznuje s polovico one kazni, ki bi jo zaslužil, ko bi bil prijet.

§ 65.

Vojaške osebe, razen častnikov, ki zapuste na bojišču samovoljno ali z lažnim izgovorom, najsi za najkrajši čas, svojo trupo ali službo, se kaznujejo z robijo najmanj desetih let.

Če se je storilo to zaradi vdaje sovražniku, jih je kaznovati s smrtjo.

Tako se kaznuje tudi vsakdo, bodisi častnik, bodisi druga vojaška oseba, ki zavaja na bojišču drugega z besedami ali znaki na pobeg ali širi s tem, da pomeče orožje ali strelivo od sebe, strah ali spravi kakorkoli v nevarnost nastop, umik ali vobče disciplino ali red pri trupi.

§ 66.

Kdor nasnavlja ali nagovarja podčastnika, kaplarja ali redova na dejanja iz §§ 50. ali 64. tega zakona ali mu jih pomaga izvršiti, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom, v mobilnem stanju s strogim zaporom, v vojnem stanju pa z robijo, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

Deseto poglavje.

Prekršitve starejšinstva.

§ 67.

Kdor kolikorkoli ne izvrši prejetega povelja, ki se tiče službene dolžnosti, se kaznuje v rednem stanju z zaporom do enega leta, če pa je bilo zaradi tega kaj škodljivih posledic za službo, z zaporom najmanj šestih mesecev.

V mobilnem in vojnem stanju se kaznuje storilec z robijo do desetih let, na bojišču pa z robijo. Toda če je bilo zbog neizvršenega povelja kaj škodljivih posledic za vojsko, se kaznuje v mobilnem stanju z robijo najmanj desetih let, v vojnem stanju pa s smrtjo.

Z istimi kaznimi se kaznuje tudi oni, ki ob izvrševanju prejetega povelja neupravičeno odstopi od njega ali ga v čem prekorači, pa nastopijo zbog tega škodljive posledice.

§ 68.

Kdor pokaže z besedami, dejanjem ali znaki namenoma, da neče izvršiti prejetega povelja, ki se tiče službene dolžnosti, ter ga tudi ne izvrši, se kaznuje kot nepokoren: v rednem stanju z zaporom najmanj enega leta, v mobilnem in v vojnem stanju z robijo do desetih let, na bojišču pa z robijo najmanj desetih let.

Če se je nanašalo povelje na opravljanje službe, se kaznuje storilec zaradi nepokornosti: v rednem stanju s strogim zaporom najmanj dveh let, v mobilnem in v vojnem stanju z robijo najmanj desetih let, na bojišču pa s smrtjo.

§ 69.

Zaradi nepokornosti z oboroženim odporom se kaznuje storilec: v rednem stanju z robijo najmanj petih let, v mobilnem stanju z robijo najmanj desetih let, v vojnem stanju pa z dosmrtno robijo.

Če je bil pri tem nadrejenec telesno poškodovan ali če se je dogodilo dejanje na bojišču, se kaznuje storilec s smrtjo.

§ 70.

Če so bila dejanja iz §§ 68. in 69. tega zakona posledica nadrejenčevega nepredpisnega postopanja s storilcem, se sme kazni omiliti tako, da se izpremeni smrtna kazen in dosmrtna robija v robijo, ostale kazni pa se znižajo največ na polovico, če ne gre za silobran.

§ 71.

Kdor namenoma ne uvaža ali prezira nadrejenca ali višjega, kdor se mu protivi ali nedostojno občeje z njim bodisi v službi, bodisi izven službe, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

§ 72.

Kdor razžali nadrejenca ali višjega bodisi v službi, bodisi izven službe, se kaznuje z zaporom

najmanj dveh mesecev, zaradi klevete pa s strogim zaporom najmanj šestih mesecev.

Predpisi §§ 298., 303., 304., 305., 306., 311. in 312. kazenskega zakonika veljajo tudi tukaj.

§ 73.

Kdor udari ali telesno poškoduje nadrejenca ali višjega ali s tako namero vzdigne nanj roko, orožje ali orodje ali stori zoper njega drugo nasilje, se kaznuje z robijo. Za provzročeno težko poškodbo ali smrt pa se kaznuje s smrtjo.

Če je bil podrejenec ali nižji izzvan od nadrejenca ali višjega z grdim ravnanjem, mu sme sodišče kazen omiliti po svobodni oceni ali pa ga povsem oprostiti kazni.

§ 74.

Kdor prepreči s silo ali pretnjo nadrejenca ali višjega v izvršitvi njegove dolžnosti ali prepreči izvršitev njegovega povelja, se kaznuje: v rednem stanju z robijo, v mobilnem stanju z robijo najmanj petih let, v vojnem stanju z dosmrtno robijo, na bojišču pa s smrtjo.

§ 75.

Če se store dejanja iz §§ 68., 69., 71., 72., 73. in 74. tega zakona vpričo najmanj treh častnikov, podčastnikov, kaplarjev ali redovov, se sme kazen storilcu podvojiti, robija do dvajsetih let izpremeniti v dosmrtno robijo, dosmrtna robija pa v smrtno kazen.

Če se je storilo dejanje pred trupo, se kaznuje storilec z največjo mero tako podvojene kazni, z dosmrtno robijo ali s smrtjo.

§ 76.

Kdor izzove med vojaškimi osebami nezadovoljnost in murmanje zoper nadrejenca ali zoper službo, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Če pa je nastopil zaradi tega kakršenkoli nered, se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj šestih mesecev, ako ne prehaja to v težje dejanje.

§ 77.

Če se upre najmanj pet vojaških oseb in neče vršiti svoje dolžnosti, ustavlja se nadrejenemu vojaškemu oblastvu ali izvrševanju njegovih povelj, se kaznujejo: v rednem stanju z robijo, v mobilnem stanju z robijo najmanj desetih let, v vojnem stanju z dosmrtno robijo, na bojišču pa s smrtjo.

V posebno težkih primerih se sme izreči tudi v rednem, mobilnem in vojnem stanju smrtna kazen.

§ 78.

Če se udeleženci dejanja iz § 77. tega zakona vrnejo k redu, preden je bilo od upora kakršnikoli škodljivih posledic in preden se uporabi zoper nje sila za upostavitev reda, se sme kazen po svobodni oceni sodišča omiliti.

§ 79.

Če se se dogovorile tri ali če se je dogovorilo več vojaških oseb, odpovedati poslušnost ali pokornost ali se upreti, pa ostane dejanje nestorjeno, se kaznujejo z zaporom najmanj enega leta.

Če je ostalo dogovorjeno dejanje neizvršeno zbog prostovoljne opustitve dogovornikov, jim sme sodišče kazen omiliti po svobodni oceni ali pa jih tudi povsem oprostiti kazni.

Če pa je bila izvršitev dogovorjenega dejanja preprečena s pravočasnim naznanilom, ki ga je podal oblastvu kakšen udeleženec, ali če jo je kdo izmed njih sam preprečil, takega udeleženca ni kaznovati.

§ 80.

Rezervni častniki, vojaški uradniki, podčastniki in kaplarji, upokojeni častniki, vojaki na začasnem odpustu in obvezniki operativne in rezervne vojske, ki store dejanja iz §§ 68., 69., 71., 72., 73., 74. in 77. tega zakona, se kaznujejo po tem zakonu, če niso pozvani na službo, toda so v vojaški obleki ali so prišli z nadrejencem v službeno razmerje.

Enajsto poglavje.

Prekršitve službe.

§ 81.

Komandir ali razvodnik straže, stražnik ali vodja patrole, ki samovoljno zapusti svojo dolžnost, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom do enega leta, v mobilnem stanju s strogim zaporom, v vojnem stanju z robijo do petih let, na bojišču pa s smrtjo.

Zaradi vsake druge prekršitve svoje službe se kaznujejo: v rednem stanju z zaporom do šestih mesecev, v mobilnem stanju z zaporom najmanj šestih mesecev, v vojnem stanju s strogim zaporom najmanj enega leta, na bojišču pa z robijo.

§ 82.

Ostali, kar jih je v sestavu straže ali patrole, se kaznujejo, če jo samovoljno zapuste: v rednem stanju z zaporom do šestih mesecev, v mobilnem stanju s strogim zaporom do treh let, v vojnem stanju z robijo do treh let, na bojišču pa z robijo.

Zaradi vsake druge prekršitve svoje službe se kaznujejo: v rednem stanju z zaporom do treh mesecev, v mobilnem stanju z zaporom, v vojnem stanju s strogim zaporom, na bojišču pa z robijo do desetih let.

§ 83.

Kdor se prostovoljno opije na straži ali na patroli ali kot dežurni ali požarni ter se onesposobi za opravljanje službe, se kaznuje s strogim zaporom do enega leta.

Kdor stori to na drugi službi ali ne pride spričo pijanosti izven službe na službo ali pride nesposoben za njeno opravljanje, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

§ 84.

Če se store dejanja iz §§ 81., 82. in 83. tega zakona na straži, ki čuva kralja ali člane kraljevskega doma, ali na utrdbah, se kaznuje storilec z največjo mero določenih časnih kazni ali pa s smrtno kaznijo.

§ 85.

Komandir ali razvodnik straže, stražnik in komandir, vozar, spremljevalec ali sprevodnik transporta, ki ukrade, utaji ali namenoma uniči ali poškoduje kaj imovine ali stvari, ki so mu poverjene na čuvanje ali transport, ali dopusti, da stori to kdo drugi, se kaznuje z robijo.

Požarni se kaznuje zaradi takih dejanj s strogim zaporom najmanj šestih mesecev z izgubo častnih pravic, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

§ 86.

Dežurni ali požarni, ki samovoljno zapusti ali prekrši dolžnost, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Če je nastopila zbog tega škoda ali slaba posledica, ga je kaznovati s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 87.

Kdor naklepoma dopusti, da pobegne kdo, ki mu je bil izročen na čuvanje, se kaznuje v rednem stanju z robijo do petih let.

Če pa je vedel, da je bila ubežniku odvzeta prostost zbog zločinstva, ali če stori dejanje v mobilnem ali v vojnem stanju, se kaznuje z robijo najmanj petih let.

§ 88.

Kdor omogoči iz malomarnosti pobeg osebe, ki mu je bila izročena na čuvanje, se kaznuje v rednem stanju z zaporom.

Če pa je vedel, da je bila ubežniku odvzeta prostost zbog zločinstva, ali če se stori dejanje v mobilnem ali v vojnem stanju, se kaznuje s strogim zaporom.

Dvanajsto poglavje.

Kazniva dejanja zoper vojaške osebe v dolžnosti.

§ 89.

Kdor razžali stražnika, stražo ali patrolo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

§ 90.

Kdor ne sluša stražnika, straže ali patrole ali se jim protivi, ko vrše svojo dolžnost po pravilih, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom do enega leta, v mobilnem in v vojnem stanju s strogim zaporom do treh let, na bojišču pa z robijo do petih let.

§ 91.

Kdor se z orožjem upre stražniku, straži ali patroli, ko vrše svojo dolžnost po pravilih, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom najmanj šestih mese-

cev, v mobilnem stanju s strogim zaporom najmanj enega leta, v vojnem stanju z robijo do desetih let, na bojišču pa z robijo najmanj petih let, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

§ 92.

Kdor dejanski napade stražnika, stražo ali patrolo, se kaznuje: v rednem stanju z zaporom najmanj enega leta, v mobilnem stanju z robijo do petih let, v vojnem stanju z robijo, na bojišču pa z robijo najmanj desetih let.

§ 93.

Ce izvršita napad na stražnika, stražo ali patrolo dve osebi ali ga izvrši več oseb ali ena, toda z orožjem, se kaznujejo: v rednem stanju z robijo do desetih let, v mobilnem stanju z robijo, v vojnem stanju z robijo najmanj desetih let, na bojišču pa s smrtjo.

Ce pa je napadalec ubil stražnika ali koga iz sestava straže ali patrole, se kaznuje vselej s smrtjo.

§ 94.

Za vsako nasilje zoper stražo, ki čuva kralja ali člane kraljevskega doma, ali zoper njenega komandirja, razvodnika ali stražnika se uporablja največja mera določenih časnih kazni ali pa smrt na kazen po § 93.

§ 95.

Kdor razžali dežurnega častnika, se kaznuje z zapobrom najmanj dveh mesecev.

Kdor pa ne sluša dežurnega častnika, ko opravlja dolžnost, se kaznuje z zaporom do dveh let.

§ 96.

Kdor dejanski napade dežurnega častnika ali stori zoper njega nasilje, se kaznuje z robijo.

Ce mu provzroči težko poškodbo ali smrt, se kaznuje s smrtjo.

§ 97.

Kdor razžali podčastnika, kaplarja ali redova kot dežurnega, požarnega ali v drugi dolžnosti, se kaznuje z zaporom do enega leta, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

§ 98.

Zaradi dejanskega napada ali kakršnegakoli drugega nasilja zoper podčastnika, kaplarja ali redova v dolžnosti dežurnega, požarnega ali v drugi dolžnosti se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj šestih mesecev, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

Trinajsto poglavje.

Zlorabe starejšinstva.

§ 99.

Kdor zahteva, zlorablja svojo nadrejenčevo oblast ali vpliv višjega, od podrejenca ali nižjega, v službi ali izven službe, naj stori zločinstvo ali

prestop, ali ga kakorkoli v to zavaja ali nasnavlja, se kaznuje, če se zahtevano dejanje ne stori, s strogim zaporom najmanj enega leta, kolikor ni določeno tako delo v zakonu kot težje dejanje.

§ 100.

Kdor uporabi enega ali več podrejenecv za svoje ali tuje zasebno delo ob času službe ali njih odmora, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

§ 101.

Kdor izzove podrejenca ali nižjega z grdim ravnanjem na odpor ali vobče na kaznivo dejanje, se kaznuje z zaporom do treh let.

§ 102.

Kdor razžali, v službi ali izven službe, podrejenega ali nižjega častnika ali ukazno vojaško osebo, se kaznuje z zaporom do treh let, zaradi klevete pa s strogim zaporom.

Predpisi §§ 298., 303., 304., 305., 306., 311. in 312. kazenskega zakonika se uporabljajo tudi tukaj.

§ 103.

Kdor podrejenega ali nižjega častnika ali ukazno vojaško osebo, v službi ali izven službe, udari ali vobče grdo ravna z njim ali ga lahko telesno poškoduje, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev.

§ 104.

Častnik ali ukazna vojaška oseba, ki preklinja, v službi ali izven službe, svete stvari, napade s sramotilnimi besedami, udari podčastnika, kaplarja, redova ali neukazno vojaško osebo, grdo ravna z njimi ali jih lahko telesno poškoduje, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Podčastnik, kaplar, redov ali neukazna vojaška oseba se kaznuje zaradi takih del zoper podrejenca z zaporom do enega leta.

§ 105.

Nadrejenec ali višji, ki postopa, v službi ali izven službe, nezakonito s podrejenecem ali nižjim tako, da mu provzroči težko telesno poškodbo, se kaznuje z robijo.

Ce je spričo nezakonitega postopanja podrejenec ali nižji umrl, se kaznuje storilec s smrtjo.

Štirinajsto poglavje.

Nepredpisno ravnanje z orožjem in strelivom.

§ 106.

Kdor ima ali uporabi nepredpisno ali nepazljivo orožje, strelivo in raznesilo, v službi ali izven službe, se kaznuje z zaporom najmanj treh mesecev, če je bil zbog tega kdo telesno poškodovan.

Ce se je provzročila s tem komu smrt, se kaznuje s strogim zaporom najmanj dveh let.

§ 107.

Podčastnik, kaplar ali redov, ki ne izroči svojemu nadrejencu enega ali več nabojev ali raznesil, ki jih ima, ki pa jih po službi ne sme imeti, ampak jih brez odobritve obdrži, uporabi, skrije, odsvoji, pokvari ali uniči, se kaznuje, ne glede na to, kako je prišel do njih, z zaporom do enega leta, kolikor ne prehaja tako delo v težje kaznivo dejanje.

§ 108.

Kdor nepazljivo čuva orožje ali strelivo ali raznesilo, prejeto za službeno rabo, ali ga ne vzdržuje v pravilnem stanju, tako da se pokvari, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

Petnajsto poglavje.

Neresnični raporti.

§ 109.

Kdor predstavi nadrejencu ustno ali pismeno naklepoma kaj neresnično, se kaznuje v rednem stanju z zaporom do enega leta.

Če so nastopile zbog tega škodljive posledice, se kaznuje s strogim zaporom do dveh let.

§ 110.

Kdor zakrivi v mobilnem in v vojnem stanju neresničnost ali nepopolnost v raportih, poročilih ali drugih spisih, podaja vobče lažne vloge ali ne predlaga poročil nadrejencu, bodisi da stori to naklepoma, bodisi iz malomarnosti, se kaznuje z zatočenjem.

Če je nastopila zbog tega nevarnost ali velika škoda za vojsko, se kaznuje s smrtjo.

Šestnajsto poglavje.

Neizvrševanje oblasti in dolžnosti.

§ 111.

Komandant, ki ne odredi v obsegu svoje pristojnosti, česar je treba, da se opremi trdnjava ali utrdba z vsemi potrebnimi in da je v pravilnem stanju, se kaznuje z zaporom.

Če je bilo zbog tega kaj nevarnih posledic za varnost vojske, se kaznuje z zatočenjem najmanj desetih let.

§ 112.

Starejšina, ki ne skrbi za to, da se založi njemu poverjena komanda ali ustanova pravočasno s predpisanimi potrebnostmi ali drugimi stvarmi, se kaznuje z zaporom do treh let.

Če je bilo zbog tega kaj škodljivih ali nevarnih posledic, se kaznuje z zatočenjem.

§ 113.

Kdor ne odredi v obsegu svoje pristojnosti, česar je treba za čuvanje zdravja in za odvrčanje bolezni pri moštvi in živini, ki sta mu poverjeni, ali ne skrbi za čuvanje in negovanje bolnikov in delavcev ali obolele živine, se kaznuje z zaporom.

Če se pojavijo zbog tega škodljive posledice, se kaznuje z zatočenjem do desetih let.

§ 114.

Kdor ne uporabi pri vežbanju, streljanju, polaganju in zažiganju min, pregledovanju ali prevažanju orožja in streliva, ravnanju z raznesili ali pri kakršnemkoli službenem poslu ali delu, kjer utegne nastopiti nevarnost za življenje ali zdravje ljudi ali za državno ali zasebno imovino, vseh potrebnih varnostnih ukrepov ali ne stori onega, kar mu je dolžnost, ali stori to nepazljivo, pa nastopi zaradi tega nevarnost, se kaznuje z zaporom.

Če je bil zbog tega kdo težko poškodovan ali je umrl ali je nastopila znatna škoda za imovino, se kaznuje z zatočenjem do desetih let.

§ 115.

Starejšina, ki ne uporabi vseh sredstev, kar jih ima na razpolagi, da bi udušil upor, se kaznuje z zatočenjem do petih let.

Če je bilo zbog tega kaj škodljivih posledic, se kaznuje z zatočenjem najmanj petih let.

§ 116.

Starejšina, ki ne uporabi na bojišču sredstev, do katerih ima pravico, da bi prisilil neposlušnike do poslušnosti, da bi zadržal begunce ali da bi izpodbodel strašljivce na napad ali na boj, ali ne uporabi energičnih ukrepov zoper one, ki širijo zmedo ali strah v trupi, se kaznuje z zaporom.

§ 117.

Starejšina, ki ne vzame v zakonito postopanje kaznivega dejanja, o katerem ve, da ga je storil njegov podrejenec, se kaznuje z zaporom do enega leta.

§ 118.

Starejšina, ki ne vzame v pristojno postopanje prošnje, pritožbe ali tožbe svojega podrejenca, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

Sedemnajsto poglavje.

Zlorabe v dolžnostih.

§ 119.

Kdor oprosti naklepoma koga zoper zakon ali predpis služenja pri vojski, ne glede na to, ali spada to sicer v njegovo pristojnost ali ne, se kaznuje z zaporom najmanj šestih mesecev.

Če pa mu je službo samo olajšal ali ga je v njej preveč obremenil, se kaznuje z zaporom do dveh let.

§ 120.

Kdor pridrži s koristoljubno namero kaj od hrane, plače, denarja ali kakršnegakoli prejemka komu svojih podrejenec ali od furaže, namenjene živini, ki mu je poverjena, se kaznuje z zaporom.

če ne znaša vrednost pridržane stvari nad 300 dinarjev, če pa je vrednost večja, s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic.

§ 121.

Kdor zbira brez predhodne odobritve polkovnega komandanta denar od podrejenih podčastnikov ali vojakov, najsi za njih osebno rabo, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Kdor zbrani denar zlorabi, se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega leta, ne glede na to, ali ga je zbiral z odobritvijo ali brez odobritve.

§ 122.

Kdor zahteva ali prejme brez predhodne odobritve polkovnega komandanta od podrejenih vojakov denar, da bi ga čuval, se kaznuje z zaporom do treh mesecev.

Kdor zlorabi denar podrejenih vojakov, ki ga je prejel na čuvanje bodisi z odobritvijo, bodisi brez odobritve, se kaznuje s strogim zaporom.

§ 123.

Kdor ne izroči podčastnikom ali vojakom denarja, ki jim pripada, v treh dneh po prejemu ali po prihodu v izplačilni kraj, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

§ 124.

Kdor izpremeni pri izdajanju plače ali vobče pri izplačilih brez potrebe valuto, se kaznuje z zaporom.

§ 125.

Kdor ne pošlje pravočasno denarja ali stvari, ki jih je bilo po dolžnosti treba odposlati, se kaznuje z zaporom do enega leta.

§ 126.

Kdor sprejme na čuvanje v državno blagajno ali v skladišče, ki ju upravlja, zaseben denar ali zasebne stvari ali čuva v njima svoj denar ali svoje stvari, se kaznuje z zaporom do enega leta.

§ 127.

Podčastniki, kaplarji, redovi in neukazne vojaške osebe, ki zlorabijo ali poneverijo ali naklepoma uničijo denar ali druge predmete, ki so jim bili izročeni v službi, se kaznujejo s strogim zaporom najmanj šestih mesecev in z izgubo častnih pravic, v težjih primerih pa z robijo do desetih let.

§ 128.

Podčastniki, kaplarji, redovi in neukazne vojaške osebe, ki naklepoma uničijo denar ali stvari, prejete od nadrejenca ali višjega izven službe, se kaznujejo s strogim zaporom najmanj treh mesecev in z izgubo častnih pravic.

§ 129.

Komur je službeno poverjeno, izvršiti za državo nabavo, posel, izplačilo ali izterjavo, pa denar ali material zlorabi, se kaznuje z robijo do desetih let.

Prav tako se kaznuje oni, ki ostvari pri tem ali pri izdajanju potrebščin za vojsko prihranek ali presežek v njih, pa uporabi to v svojo ali v tujo korist na škodo države, ne glede na to, ali se izkaže ta korist tudi računski po knjigah kot nedostatek ali ne.

Če je zlorabljena vrednost manjša od 1000 dinarjev, se kaznuje storilec s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic.

Osemnajsto poglavje.

Prekršitve dolžnosti proti državni imovini.

§ 130.

Kdor kakorkoli uniči ali pokvari državno imovino, ki mu je poverjena v oskrbovanje ali na čuvanje, češ, da bi provzročil državi škodo, najsi komurkoli v korist ali ne, se kaznuje z robijo.

Če se je provzročila škoda zbog nepazljivega čuvanja ali nepazljivega ravnanja, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Če je nastopila zbog tega nerednost ali težkoča v zalaganju vojske v mobilnem ali v vojnem stanju, se kaznuje z robijo najmanj desetih let.

§ 131.

Kdor proda, zastavi ali vobče odsvoji ali naklepoma uniči ali pokvari stvar, ki jo je prejel v službeno rabo, se kaznuje z zaporom do treh let.

Če stori to z državnim orožjem ali strelivom ali s konjem, ki jih je prejel za službeno rabo, ali s plovnim ali zrakoplovnim materialom, ki mu je bil poverjen ali pri katerem je zaposlen, se kaznuje z robijo.

§ 132.

Kdor dvigne, prejme ali izda drugemu iz državne blagajne ali iz založišča kot plačo ali drug prejemek naklepoma več, kot mu gre, se kaznuje z zaporom do dveh let.

§ 133.

Kdor uporabi državno živino ali prevozna sredstva zoper veljavne predpise za zasebno delo, se kaznuje z zaporom do enega leta.

§ 134.

Kdor ima v državni konjušnici večje število konj, kot jih je upravičen imeti, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

§ 135.

Kontrolor, komisar in vobče pregledovalec, ki izvrši po dolžnosti, naredbi ali pooblastitvi pregled knjig, računov, blagajn ali materiala pri vojaški ustanovi, pa namenoma ne izkaže pravega stanja, se kaznuje z robijo do desetih let.

Če je izkazal pogrešno stanje spričo nepazljivo izvršenega pregleda, se kaznuje z zaporom do dveh let.

§ 136.

Kdor vodi denarne ali materialne knjige o državni imovini, prejemkih in izdatkih neredno ali zoper pravila, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Devetnajsto poglavje.

Prekršitve dolžnosti pri zalaganju vojske.

§ 137.

Kdor prevzame iz nepazljivosti ali malomarnega službovanja predmete za zalaganje vojske, ki ne ustrezajo predpisanim pogojem, dogovoru ali določenemu vzorcu, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Kdor stori to naklepoma, se kaznuje z robijo do petih let.

Če je bilo zbog tega kaj jako škodljivih ali nevarnih posledic za vojsko v mobilnem ali v vojnem stanju, se kaznuje z robijo.

§ 138.

Kdor postavi lažno v dokumente, da se je izvršila dobava predmetov v dogovorjenem roku ali da se je izplačala dobavitelju, ali vobče predloži lažno poročilo o prejemu stvari za vojsko, se kaznuje z robijo do desetih let.

§ 139.

Kdor neosnovano zavlačuje prejemanje predmetov za vojsko ali izplačilo z državnim denarjem, se kaznuje z zaporom do dveh let.

§ 140.

Kdor izplača dobavitelju ali podjetniku račun ali vrne kavicijo pred odrejenim rokom, se kaznuje z zaporom do treh let.

§ 141.

Oskrbnik, ki odda vojski pokvarjene predmete ali stvari, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Dvajseto poglavje.

Prekršitve dolžnosti v tehnični službi.

§ 142.

Kdor ne vrši pri izdelovanju orožja, streliva, raznesil ali vobče predmetov za oboroževanje vojske nadzorstva v zadostni meri, tako da se pojavi zbog tega pri njih nepravilnost, se kaznuje z zaporom.

Če je storil to z namero, koristiti sovražniku, se kaznuje s smrtjo.

§ 143.

Kdor prekrši pri izdelovanju orožja, streliva, raznesil ali vobče predmetov za oboroževanje vojske naklepoma svojo dolžnost v škodo tega izdelovanja ali samovoljno zapusti neodložno delo, se kaznuje s stroгим zaporom.

§ 144.

Kdor prevzame od dobavitelja orožje, strelivo, raznesila ali vobče predmete za oboroževanje vojske, ki ne ustrezajo pogodbi ali tehničnim pogojem, se kaznuje z robijo do desetih let.

§ 145.

Častniki, inženjerji, arhitekti ali druge vojaške osebe, ki izdelujejo načrte ali sestavljajo proračune za vojaške zgradbe ali utrdbe ali pregledujejo načrte, proračune ali račune, se kaznujejo zaradi vsakega odstopka od pravil, odrejenih za to, z zaporom do dveh let.

§ 146.

Kdor odstopi pri zidanju, prezidovanju ali popravljanju vojaških zgradb, pri izvrševanju vojaških hidrotehničnih del, pri napravljanju ali popravljanju vojaških potov ali pri gradnji trdujav ali utrb samovoljno od določenih načrtov in proračunov, se kaznuje z zaporom, v težjih primerih pa z robijo do desetih let.

§ 147.

Kdor nepazljivo vrši nadzorstvo pri zidanju, prezidovanju ali popravljanju vojaške zgradbe, tako da se uporabi gradivo, ki ne ustreza pogojem, ali da se nepravilno uporabi sicer pravilno gradivo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

§ 148.

Kdor netočno izvrši pregled vojaške zgradbe, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Če je bil to ponoven pregled, se kaznuje s stroгим zaporom do dveh let.

§ 149.

Častniki, inženjerji, arhitekti in ostale vojaške osebe, odrejene za to, ki neosnovano ovirajo pregledovanje in prevzemanje vojaških zgradb, se kaznujejo z zaporom do dveh let.

Ena in dvajseto poglavje.

Prekršitve dolžnosti v sanitetni službi.

§ 150.

Vojaško sanitetno, veterinarsko in lekarnarsko osebje se kaznuje zaradi malomarnega opravljanja strokovnih dolžnosti z zaporom do šestih mesecev, v važnejših primerih pa z zaporom do dveh let.

§ 151.

Kdor zakrivi važen in očiten pogrešek v zdravniški dolžnosti, ki ga kot strokovnjak ne bi bil smel zakriviti, se kaznuje z zaporom do enega leta, v težjih primerih pa s stroгим zaporom do dveh let.

§ 152.

Kdor sprejme v bolnico ali ambulanto vojaško osebo, ki ji ni treba zdravljenje v njima, z namero, da bi ji pomagal izbegniti službi, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

§ 153.

Kdor daje zaradi svoje ali tuje koristi vojaško-državna zdravila onemu, ki do tega nima pravice, se kaznuje s strogim zaporom.

§ 154.

Kdor nepredpisno hrani, izda ali uporabi zdravilo, ki utegne škodljivo delovati na zdravje, se kaznuje z zaporom, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

§ 155.

Kdor pripravi zdravilo zoper pravila in znanost ali iz sestavin, ki ne ustrezajo kakovosti ali teži, predpisani v receptu, ali v nečisti in zdravju škodljivi posodi, se kaznuje z zaporom do dveh let; če pa je bilo zbog tega komu kaj škodljivih posledic za zdravje, s strogim zaporom, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

Dva in dvajseto poglavje.

Prekršitve dolžnosti v vojaškem pravosodju.

§ 156.

Sodni častnik ali vobče oseba z dovršeno pravno fakulteto, ki prekrši kot načelnik, referent, državni tožilec, preiskovalec ali vobče organ za pravne posle pri vojski na škodo službe, naklepoma ali iz skrajne malomarnosti, zakon ali veljaven predpis, se kaznuje z zaporom.

Prav tako se kaznuje vojaški uradnik sodne stroke, ki stori to z namero, da bi komu koristil ali škodoval.

§ 157.

Sodniki vojaških sodišč, ki prekršijo pri preiskovanju, sklepanju ali sojenju v kaznivih dejanjih zakon z namero, da bi obdolžencu koristili ali škodovali, se kaznujejo s strogim zaporom.

Tri in dvajseto poglavje.

Vojaške tatvine, utaje in poškodbe.

§ 158.

Kdor ukrade iz vojaške ustanove državi ali vojaški osebi državno ali zasebno stvar, se kaznuje s strogim zaporom najmanj dveh mesecev in z izgubo častnih pravic, kolikor ne prehaja storjena tatvina v težje dejanje.

§ 159.

Kdor utaji vojaški osebi državno ali zasebno stvar, se kaznuje s strogim zaporom najmanj dveh mesecev in z izgubo častnih pravic, kolikor ne prehaja storjena utaja v težje dejanje.

§ 160.

Podčastnik, kaplar, redov ali neukazna vojaška oseba, ki ukrade, utaji ali drugače prisvoji ali naklepoma uniči stvar, pripadajočo častniku ali gospodarju, pri katerem je nastanjen kot vojak, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev in z izgubo častnih pravic, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

§ 161.

Predpisi §§ 315., 320. in 321. kazenskega zakonika se uporabljajo tudi pri dejanjih vojaške tatvine in utaje, izvzemši poslednji odstavek § 320.

Štiri in dvajseto poglavje.

Kazniva dejanja zoper imovino v mobilnem in vojnem stanju.

§ 162.

Kdor pleni ali rop tujo imovino, se kaznuje z robijo do petih let; če pa je uporabil pri tem tudi silo, se kaznuje z robijo najmanj petih let, kolikor ne prehaja to v težje dejanje.

Za plenitev je smatrati vsako grabljenje ali jemanje tuje imovine, kadar se osvoji kakšen kraj v vojnem stanju ali na pohodu vojske, kakor tudi neupravičeno izvrševanje ali prestopanje revizije ali kontribucije v svojo korist; za ropanje pa je smatrati vsako nasilno prisvajanje tuje imovine v osvojenem kraju, v katerem je že uveden red in postavljeno oblastvo.

§ 163.

Če storila dve osebi ali stori več oseb dogovorno plenitev ali rop, se kaznujejo z robijo najmanj desetih let; če pa je bil pri tem kdo telesno poškodovan, se kaznujejo s smrtjo.

§ 164.

Kdor sprejme ali razdeli koristi ali stvari, o katerih ve, da so bile dobljene s plenitvijo ali ropom, se kaznuje s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic.

§ 165.

Kdor prisvoji ali utaji sovražniško zastavo ali druge predmete vojaškega plena, ki bi jih moral po naredbi izročiti oblastvu, se kaznuje z zaporom.

§ 166.

Kdor brez neizogibne vojne potrebe pustoši tujo imovino z rušenjem, razbijanjem, lomljenjem, požiganjem, podiranjem ali kakorkoli drugače, se kaznuje z robijo, v težjih primerih pa s smrtjo.

Tretji oddelek. Končna odredba.

§ 167.

Ta zakonik stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih Novinah«, obvezno moč pa dobi, ko iz-

teče petnajst dni od dne razglasitve; takrat pre-
stane veljati vojaški kazenski zakonik z dne 31. ja-
nuarja 1901. z izpremembami z dne 26. februarja
1929; in z vsemi predpisi in naredbami, ki se na-
našajo nanj ter nasprotujejo naredbam tega za-
kona.

V B e o g r a d u, dne 11. februarja 1930.;
S. br. 2417.

Aleksander S. R.

Minister
za vojsko in mornarico,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
armijski general:
Stev. S. Hadžić s. r.
Videl in pritisnil
državni pečat
čuvár državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

(L. S.)

Razne objave iz «Službenih Novin».

Številka 93 z dne 25. aprila 1930.:

Odlok pomočnika ministra za finance z dne 27ega
marca 1930.: Preveden je za stalnega carinskega pri-
pravnika v 5. skupini II. kategorije K l o d i č R i-

hard, začasni carinski pripravnik pri carinarnici v
Ljubljani, in obenem pomaknjen v 4. skupino II. ka-
tegorije.

Odlok ministra za finance z dne 31. marca 1930.;
Premeščena sta: k dravski finančni direkciji, odseku
za carine, dr. hadži O m a n Ibrahim, finančni pristav
beograjske carinarnice (po službeni potrebi); k cari-
narnici v Mariboru za finančnega pristava P e r i š i ć
Periša, ministrski pristav oddelka za carine (na pro-
jno).

Dekreta ministra za gradbe z dne 14. aprila
1930.: Javno prakso smeta izvrševati v vsej kralje-
vini inženjerja F a k š Milan v Ljubljani in O m a n
Pera v Mariboru, prvi specialno iz gradbene, drugi
specialno iz elektrotehnične stroke.

Številka 94 z dne 26. aprila 1930.:

Odlok ministra za socialno politiko in narodno
zdravje z dne 7. aprila 1930.: Postavljena je na pro-
šnjo dr. S e r t i ć Kornelija, zdravnik v 7. skupini
I. kategorije državnega zdravilišča v Topolšnici, za
zdravnico higienskega zavoda v Zagrebu v isti sku-
pini iste kategorije.

Odlok ministra za finance z dne 19. marca 1930.:
Upokojen je pri glavnem monopolnem založišču iz-
delanega blaga v Ljubljani B r e s k v a r Rudolf, po-
slovodja v 3. skupini III. kategorije.

Objavi ministertva za notranje posle z dne 14ega
aprila 1930.: V državljanstvo kraljevine Jugoslavije
sta sprejeta: 1.) B e r e c Anton, učitelj na Viču,
skupno z ženo Amalijo in štirimi maloletnimi otroki;
2.) B r a t u ž Marij, učitelj na Gornji Rečici, skupno
z ženo Jolando.

